

I. Cor. XV. 3. 4. seqq.

Παρεδωκα ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὅτι παρέλαβον, ὅτι χριστὸς ἀπέδειν ὑπὲρ τῶν αἱμαρτιῶν ὑμῶν, κατὰ τὰς γραφὰς καὶ ὅτι ἐτέθη, καὶ ὅτι ἐγγυερται τῇ τρίτῃ ὑμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφὰς καὶ ὅτι ὁ Φθῆ κηφᾶ &c. ἔχατον δὲ πάντων ὥσπερ τῷ ἐκτρώματι ὁ Φθῆ καίμοι.

§. I.

Articulum de resurrectione Iesu Christi praecipuum fidei nostrae esse fundatum, certissimum argumentum spei nostrae, nemo, qui Christum non ignorat, potest ignorare. Audiamus.

I. Cor. XV. Apostolum Iesu Christi: *Si Christus non resurrexit, mataia, vanam & stolidam est vestra fides, adhuc estis in peccatis vestris. Ergo, qui in Christo obdorminaverunt, perierunt. Si huius duntaxat vitae gratia in Christo spem habemus, sumus omnium hominum miserrimi. Doctrina ergo haec est, in qua solide adstruenda in primis occupari debeat Scribae ad regnum coelorum instituti opera. Sane eas in praecipuis partibus sibi demandatas esse, agnouere Christi Apostoli; qui summam desribentes mandati sibi diuinatus muneris rationem, μάρτυρες se dicunt τῆς αὐτοσάτεως αὐλῆς, testes resurrectionis eius. Imo in eo Apostolus Paulus totius fidei summam, orationisque, quam de fide publice habebat, constituit: Quod si ergo Dominum Iesum confessus fueris, et a DEO ex mortuis excitatum animo credideris, seruabere. Hocque Euangelium suum ait*

17. 19,

Aet. I. 22.
XIII. 31.

Rom. X. 6. 9.

2. Tim. II. 8.

esse, Timotheo assidue repetendum & inculcandum: Re-